

МІНІСТЕРСТВО ФІНАНСІВ УКРАЇНИ

НАКАЗ

від 10.12.2021

Київ

№ 661

Про затвердження Узагальнюючої податкової консультації щодо деяких питань розміру сукупних вимог кредитора до юридичної або фізичної особи – боржника, який має враховуватись для віднесення такої заборгованості до безнадійної

Відповідно до пункту 52.6 статті 52 глави 3 розділу II Податкового кодексу України та Порядку надання узагальнюючих податкових консультацій, затвердженого наказом Міністерства фінансів України від 27 вересня 2017 року № 811, зареєстрованим в Міністерстві юстиції України 13 жовтня 2017 року за № 1266/31134,

НАКАЗУЮ:

1. Затвердити Узагальнюючу податкову консультацію щодо деяких питань розміру сукупних вимог кредитора до юридичної або фізичної особи – боржника, який має враховуватись для віднесення такої заборгованості до безнадійної, що додається.

2. Департаменту податкової політики в установленому порядку забезпечити оприлюднення цього наказу на офіційному вебсайті Міністерства фінансів України.

3. Податкові консультації застосовувати у частині, що не суперечать цій Узагальнюючій податковій консультації.

4. Голові Державної податкової служби України довести цей наказ до відома відповідних підрозділів Державної податкової служби України та територіальних органів Державної податкової служби України.

5. Контроль за виконанням цього наказу покласти на заступника Міністра фінансів України Воробей С.І. та Голову Державної податкової служби України.

Міністр

Сергій МАРЧЕНКО

ЗАТВЕРДЖЕНО

Наказ Міністерства фінансів України

10 грудня 2021 року № 661

**Узагальнююча податкова консультація
щодо деяких питань розміру сукупних вимог кредитора до юридичної або
фізичної особи-боржника, який має враховуватись для віднесення такої
заборгованості до безнадійної**

У цій узагальнюючій податковій консультації розглядаються норми Податкового кодексу України (далі – Кодекс).

Питання: який розмір сукупних вимог кредитора до юридичної або фізичної особи-боржника має враховуватись для віднесення такої заборгованості до безнадійної відповідно до підпункту «г» підпункту 14.1.11 пункту 14.1 статті 14 розділу I Кодексу?

Відповідь:

Відповідно до підпункту «г» підпункту 14.1.11 пункту 14.1 статті 14 розділу I Кодексу під безнадійною заборгованістю розуміється прострочена понад 180 днів заборгованість особи, розмір сукупних вимог кредитора за якою не перевищує мінімально встановленого законодавством розміру безспірних вимог кредитора для порушення провадження у справі про банкрутство, а для фізичних осіб – заборгованість, що не перевищує 25 відсотків мінімальної заробітної плати (у розрахунку на рік), встановленої на 1 січня звітного податкового року (у разі відсутності законодавчо затвердженої процедури банкрутства фізичних осіб).

З 21 жовтня 2019 року введено в дію Кодекс України з процедур банкрутства (далі – КзПБ), у книзі четвертій «Відновлення платоспроможності фізичної особи» якого визначено процедуру банкрутства боржника – фізичної особи, фізичної особи – підприємця. Відповідно до пункту 1 частини другої статті 115 розділу I книги четвертої КзПБ боржник має право звернутися до господарського суду із заявою про відкриття провадження у справі про неплатоспроможність у разі, якщо розмір прострочених зобов'язань боржника перед кредитором (кредиторами) становить не менше 30 розмірів мінімальної заробітної плати.

Таким чином, враховуючи норми КзПБ, підпункт «г» підпункту 14.1.11 пункту 14.1 статті 14 розділу I Кодексу застосовується для визнання безнадійною заборгованості фізичних осіб та фізичних осіб – підприємців за умови, що така заборгованість прострочена понад 180 днів, а розмір суми боргу становить менше 30 розмірів мінімальної заробітної плати, та за умови, що безспірність

вимог кредитора за такою заборгованістю підтверджено документально (договором та первинним документом, який визнає заборгованість, зокрема, визнаною претензією, актом звірки з боржником, листом боржника).

Відповідно до статті 34 розділу I книги третьої КзПБ кредитор може звернутися до господарського суду із заявою про відкриття провадження у справі про банкрутство юридичної особи – боржника.

Відповідно до частини п'ятої статті 39 розділу I книги третьої КзПБ за результатами розгляду заяви про відкриття провадження у справі та відзиву боржника господарський суд постановляє ухвалу про відкриття провадження у справі або про відмову у відкритті провадження у справі.

Нормами КзПБ для порушення провадження у справі про банкрутство передбачено тільки необхідність подання до суду заяви кредитора, яка повинна містити відомості, передбачені статтею 34 розділу I книги третьої КзПБ. При цьому мінімально встановлений законодавством розмір безспірних вимог кредитора для порушення справи про банкрутство не визначений.

Частиною восьмою статті 39 розділу I книги третьої КзПБ встановлено, що в ухвалі про відкриття провадження у справі про банкрутство, зокрема, зазначається про визнання вимог кредитора та їх розмір.

Виходячи із вказаного вище, при провадженні у справі про банкрутство юридичної особи, визнання вимог кредитора здійснюється на будь-яку суму заборгованості, з подальшим здійсненням заходів щодо забезпечення всіх вимог кредиторів, передбачених нормами КзПБ.

Отже, норма підпункту «г» підпункту 14.1.11 пункту 14.1 статті 14 розділу I Кодексу після введення в дію КзПБ не підлягає застосуванню для заборгованості юридичних осіб. Таким чином, для визнання заборгованості юридичних осіб безнадійною потрібно досліджувати інші підстави, визначені в підпункті 14.1.11 пункту 14.1 статті 14 розділу I Кодексу.

**Директор Департаменту
податкової політики**

Лариса МАКСИМЕНКО